

Сухий плач

Стугонить поїзд вдалині,
Валують ще собаки,
Не спиться знов-таки мені,
А під віконцем маки...

Ліхтар несміло мерехтить:
То згасне, то палає.
У цю чарівну нічну мить
Душа моя ридає.

Ні, очі без сліз – сухі,
Та й голос не тремтить,
Та люди всі такі лихі –
Лиш від безсилля вить...

Не параноїк зовсім я,
Просто життя навчило,
Що навіть рідная сім'я
Уб'є те, що зростила

Ні, формально: я – щасливий,
Здоровий та коханий,
Та вже від щастя того сивий,
Невдячний та поганий...

Соколюк Софія

25.04.2001

БТ-82 ФБТ КПІ